

ROMANIA
CURTEA DE APEL xxx
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
DOSAR NR. 6627/59/16.10.2006

DECIZIA CIVILA NR.742

Sedinfa publica din 15 noiembrie 2006

Completui de judecata compus din:

PREŞEDINTE: xxxx

JUDECATOR: xxxx

JUDECATOR: xxx

GREFIER: xxx

S-a luat in examinare recursul formulat de reclamanta recurenta SC Xxx SRL Xxx impotriva sentintei civile nr. xxx din 05.09.2006 pronuntata de Tribunalul Xxx in dosarul nr. xxx/2006, in contradictoriu cu paratii intimati D.G.F.P. Xxx, Directia Regionala Vamala Xxx, Autoritatea Nationala a Vamilor Bucureşti şi Biroul Vamal Xxx, avand ca obiect anulare act de control taxe şi impozite.

La apelul nominal facut in şedinfa publica, lipsa partile. Procedura este legal indepiinita.

S-a facut referatul cauzei de catre grefierul de şedinfa, dupa care, se constata ca parata intimata D.G.F.P. Xxx a depus la dosar, prin registratura la data de 14.11.2006, intampinare.

Nemaifiind formulate alte cereri şi vazand ca s-a solicitat judecarea cauzei in lipsa, conform art. 242 a. 2 Cod de procedura civila, se retine cauza spre solutionare.

CURTEA

Asupra recursului de fata constata:

Prin sentinta civila nr. xx/5.IX.2006 pronuntata in dosar nr. xxx/CA/2006 Tribunalul Xxx a respins ca nefondata actiunea precizata formulata de reclamanta SC Xxx SRL Xxx impotriva paratilor Directia Regionala Vamala Xxx, D.G.F.P. Xxx şi Autoritatea Nationala a Vamilor Bucureşti, pentru anularea actului vamal nr. xx/7.11.2006 emis de Biroul Vamal Xxx şi a deciziei nr. xx/2006 emisa de parata II privind obligarea sa de a plati drepturi de import in suma de xxx RON.

In motivare instanta a retinut ca, prin Actul constatator nr. xx/07.02.2006, Biroul Vamal Xxx a incheiat din oficiu operatiunea de tranzit vamal pentru televizoare color, monitoare si imprimante uzate importate din Germania in data de 28 octombrie 2004 de catre SC „xxx” SRL Costeşti, jud.Argeş şi a stabilit in sarcina reclamantei S.C. Xxx S.R.L Xxx obligatia de plata a sumei de xxx RON, reprezentand datorie vamala pentru care a calculat şi dobânzi de intarziere in suma de xx RON şi majorari de xx RON, retinand ca aceasta in calitate de principal obligat, avea obligatia de a incheia operatiunea de tranzit in termenul de 5 zile acordat prin DVT T1 xxx/28.10.2004.

Reclamanta a atacat actul constatator in speta, contestand calitatea sa de principal obligat aratând ca a depus la Biroul Vamal xxx declaratia vamala de tranzit in speta, in calitate de comisionar in vama şi nu in calitate de principal obligat, calitate pe care o avea SC „xxx” SRL, impotriva caruia trebuia sa se indrepte Biroul Vamal Xxx, conform art. 162 alin.1 din H.G. nr.114/2001. Contestatia reclamantei a fost corect respinsa de Directia Generala a Finantelor Publice Xxx prin Decizia nr. xx/19.04.2006, iar criticile

pe care i le aduce reclamanta prin actiunea de fata sunt neintemeiate pentru considerentele ce le vom arata.

Din casuta nr.50 a declaratiei vamale de tranzit T 1 xxx/28 octombrie 2004, rezulta calitatea reclamantei de principal obligat. Conform prevederilor punctului 12, Cap. 1 din Anexa la decizia DGV nr. 471/2002, care stabileste obligatiile principalului obligat de a depune declaratia de tranzit, obligatia s-a indeplinit prin DVT in speta, prin care s-a stabilit termen de 5 zile pentru prezentare la vama de destinatie Pitești pentru vamuirea componentelor electronice aratate, acordandu-se liberul de vama.

Deși reclamanta sustine ca vamuirea s-a facut in termen la vama Pitești, nu a adus nici o proba in acest sens, iar din adresa nr. xxx/11.01.2006 a Administratiei Nationale a Vamilor, inregistrata la Biroul Vamal Xxx sub nr. xxx/17 iunie 2006, rezulta ca transportul și documentele privind declaratia in speta, n-au fost inregistrate in evidentele biroului vamal de destinatie.

Tranzitul nefiind confirmat, conform Deciziei DGV nr. 471/2002. Biroul Vamal Xxx a incheiat din oficiu, regimul vamal suspensiv facand corect aplicarea dispozitiilor art. 95 din Codul Vamal, retinand ca principalul obligat, in speta reclamanta nu și-a indeplinit obligatia asumata prin declaratie, obligand-o prin actul constatator emis sa plateasca drepturile vamale, cu dobanzile aferente și penalitatile de intarziere.

Sustinerile reclamantei ca actul constatator este nelegal și in consecinta aceste obligatii trebuiau stabilite in sarcina SC „xxx” SRL sunt infirmate de prevederile art. 162 din H.G. nr.114/2001, potrivit carora, in cazul marfurilor tranzitate conform prevederilor tranzitului comun, titularul de tranzit este principalul obligat, calitate de care și care rezulta indiscutabil din declaratia vamala. Impotriva sentintei a declarat recurs reclamanta S.C. „Xxx” SRL Xxx solicitand modificarea acesteia și admiterea actiunii.

Recurenta critica prima instanta pentru ca a interpretat greșit dispozitiile legale aplicabile in cauza.

Astfel, recurenta sustine in primul rand ca Autoritatea Vamala a procedat in mod nelegal la incheierea din oficiu a operatiunii vamale, aceasta in conditiile in care titularul operatiunii de tranzit a procedat la vamuirea componentelor electronice la Vama Pitești, operatiune efectuata in termenul legal de tranzit de 8 zile.

De asemenea, nelegalitatea rezida și din faptul ca Biroul Vamal Xxx a ingnorat prevederile art. 155 alin. 2 din H.G. nr. 1114/2001, referitoare la „titularul regimului de tranzit ...”, potrivit carora „daca regimul vamal suspensiv nu inceteaza in conditiile alin. 1, taxele vamale și alte drepturi de import datorate se incaseaza din oficiu de birourile vamale in baza unui act constatator, iar operatiunea se scoate din evidenta biroului vamal. Taxele vamale și alte drepturi de import datorate se determina pe baza elementelor de taxare in vigoare la data inregistrarii declaratiei vamale pentru acordarea regimului vamal suspensiv”, in sensul ca la data intocmirii actului constatator, regimul vamal suspensiv incetase in conditiile alin. 1 ale aceluiași articol, astfel cum s-a aratat, ceea ce face ca in cauza prevederile legale mai sus enuntate sa fie inoperabile.

Mai mult, pentru a putea analiza legalitatea actului constatator contestat de catre reclamanta, instanta de fond trebuia sa interpreteze dispozitiile legale in materie, in sensul distinctiei legale intre notiunea principalului obligat și cea a comisionarului vamal. Astfel, prin simpla lecturare a prevederilor art.4 lit. c a Normei Metodologice din data de 12.05.2005 privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul Romaniei, prevederi care reglementeaza notiunea de principal obligat se observa ca acesta este persoana juridica care își exprima vointa de a efectua o operatiune de tranzit comun prin depunerea declaratiei de tranzit prevazute in acest scop...”, pe cand comisionarul vamal care in cazul de fata este SC „Xxx” SRL este conform prevederilor art. 80 din H.G. nr. 1114/2001 „persoana juridica romana..., care indeplinește in numele și pentru terte

persoane, declararea in detaliu a marfurilor...", deci nu își exprima propria vointa, ci indeplinește in numele și pentru alte persoane operatiunea de tranzit vamal.

Este foarte clara distinctia intre aceste doua notiuni și plecand de la aceasta prin simpla lecturare a prevederilor art. 95 din [H.G. nr.1114/2001](#), prevederi care reglementeaza obligatiile comisionarului vamal, se poate observa ca acesta nu are indatorirea „prezentarii declaratiei vamale de tranzit”, obligatie care cade in sarcina exclusiva a titularului operatiunii. Este adevarat ca potrivit art. 95 alin.1 lit.f din [H.G. nr.1114/2001](#), comisionarul vamal are obligatia „sa asigure depunerea declaratiei vamale la biroul vamal pe langa care își desfașoara activitatea, prin procedee informatice, în structura utilizata de sistemul informatic integrat al activitatii vamale”, insa trebuie sa se faca o diferentiere clara intre declaratia vamala in acceptiunea textului normativ mai sus aratat - declaratie vamala in detaliu - și o declaratie vamala de tranzit, precum și intre biroul vamal pe langa care își desfașoara activitatea comisionarul vamal și biroul vamal la care trebuie depusa o declaratie vamala de tranzit.

In cazul tranzitului, declaratia vamala de tranzit are caracterul unei declaratii sumare, ce trebuie prezentata biroului vamal de destinatie, care are obligatia sa intocmeasca declaratia vamala in detaliu și sa o transmita biroului vamal care a acordat regimul de tranzit, prevederile art. 95 alin. 1 lit. f din [H.G. nr.1114/2001](#), care privesc comisionarii vamali referindu-se strict la declaratiile vamale in detaliu, și nicidecum la cele de tranzit. Sustine aceasta, deoarece potrivit art. 44 alin.1 din [H.G. nr. 1114/2001](#), declaratia vamala in detaliu este actul care poate fi depus prin procedee informatice și nu declaratia vamala de tranzit, ori obligatia acesteia se refera tocmai la depunerea „prin procedee informatice”.

Referitor la obligatiile comisionarului, fata de biroul vamal, trebuie sa se observe ca potrivit actului normativ, comisionarul vamal îi incumba obligatii fata de biroul vamal pe langa care își desfașoara activitatea, nu fata de biroul vamal de destinatie in cazul tranzitului, birou la care trebuia depusa declaratia vamala de tranzit.

De asemenea, reclamanta solicita a se observa ca, parata prin motivarea deciziei contestate nu face aceasta distinctie obligatorie, foarte multe din sustinerile acesteia referindu-se strict la obligatii ce cad in sarcina titularului operatiunii de tranzit și nicidecum in sarcina comisionarului vamal. Mai mult, parata spre sfârșitul motivelor invocate arata și accepta diferenta dintre titularul operatiunii de tranzit și comisionarul vamal, insa din păcate fara rezultate in ceea ce privește rezultatul solutianarii contestatiei formulate.

Potrivit art. 96 din [H.G. nr. 1114/2001](#) „comisionarul in vama raspunde in solidar cu titularul operatiunii de vamuire pentru diferentele in minus constatate la controlul ulterior, precum și pentru penalitatile rezultate din aceste operatiuni”, insa recuperarea sumelor respective trebuie sa urmeze o procedura speciala și anume utilizarea „Certificatului de garantie globala” pe care comisionarul vamal il are depus la dispozitia biroului vamal.

Recurenta mai afirma ca, in lipsa unui asemenea document nici nu s-ar fi putut valida tranzitul, ori justificarea acestui document este tocmai faptul de a fi utilizat in vederea aplicarii prevederilor art. 96 din [H.G. nr.1114/2001](#). Examinand recursul in raport cu motivele invocate și cu cele din oficiu prevazute de art.304 Cod procedura civila, se constata ca sentinta civila nr.1844/S.IX.2006, pronuntata in dosar

nr.4473/CA/2006 al Tribunalului Xxx este, legala și temeinica, motiv pentru care recursul recurenteii SC „Xxx” SRL Xxx ', se respinge ca nefondat pentru ca:

Potrivit probelor dosarului operatiunea de tranzit realizata de reclamanta s-a, derulat conform cu prevederile Deciziei D.G.V. nr. 471/2002 privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul Romaniei, prin Biroul Vamal Xxx, potrivit declaratiei vamale de tranzit depusa prin reclamanta, la acest birou vamal, in calitate de comisionar vamal, pentru titularul operatiunii de tranzit și anume SC “xxx” SRL. Conform declaratiei vamale de tranzit nr. DVTZ T 1 xxx/28.10.2004, operatiunea de tranzit trebuia incheiata intr-un termen de 5 zile, așa cum a stabilit autoritatea vamala.

Prin adresa nr. xxx/2006, Administratia Nationala a Vamilor, confirma faptul ca operatiunea de vamuire nu s-a realizat in termenul de 5 zile acordat de Biroul vamal Xxx, deci bunurile importate nu au fost prezentate pentru vamuire la biroul vamal de destinatie Pitești, astfel ca, sustinerea din recurs legata de nerespectarea termenului legal de tranzit este neintemeiata.

Potrivit declaratiei vamale de tranzit in litigiu, și anume casuta nr. 50 depusa de reclamanta la Biroul Vamal Xxx, aceasta și-a declarat calitatea de principal obligat.

Din coroborarea prevederilor art. 155 din Regulamentul Vamal, art. 95 din Legea nr. 141/97 și pct. 130 alin. 2 din Decizia nr. 47172002 emisa de D.G.V. rezulta ca principalul obligat trebuie sa prezinte marfurile intacte, impreuna cu declaratia de tranzit și documentele insotitoare la biroul de destinatie, in termenul acordat și sa respecte masurile de identificare dispuse de autoritatea vamala, inclusiv cele legate de sigiliile aplicate; sa respecte dispozitiile referitoare la regimul de tranzit comun și sa achite taxele vamale și alte drepturi de import in cazul in care marfurile nu sunt prezentate la biroul de destinatie sau sunt prezentate cu lipsuri ori substituiiri.

Raportat la continutul dispozitiilor legale suscitade, este irelevanta in solutionarea cauzei distinctia dintre principalul obligat și comisionarul vamal, invocata prin cererea de recurs, din moment ce reclamanta a acceptat sa devina principalul obligat in cadrul operatiunii de tranzit din litigiu și astfel, sa își asume obligatiile ce incumba acesteia.

De asemenea, este nefondata și critica legată de atribuțiile comisionarului vamal pentru că prin acceptarea calității de principal obligat, reclamanta și-a asumat și obligația de a încheia tranzitul vamal, obligație pe care nu și-a respectat-o și astfel a fost impusă la debitul din dosar.

Este irelevantă în cauză și invocarea art. 96 din H.G. nr.1114/2001 privind Regulamentul Vamal, întrucât impunerea litigioasă nu s-a bazat pe acest temei legal. În consecință, pentru motivele expuse, recursul reclamantei este nefondat și se respinge.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge ca nefondat recursul declarat de reclamanta SC Xxx SRL Xxx, împotriva sentinței civile nr. xxx/5.IX.2006 pronunțată în dosar nr. xxx/CA/2006 al Tribunalului Xxx. Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică 15. XI. 2006.

PREȘEDINTE, xxxx
JUDECATOR, xxxx
JUDECATOR, xxxx
GREFIER, xxxxx